



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce **AVIKO, spol. s r.o.**, se sídlem Brno, Chrpová 521/45, zastoupeného Mgr. Jiřím Hladíkem, advokátem se sídlem Brno, 28. října 1898/9, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, se sídlem Brno, Žerotínovo náměstí 3, o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru správního, ze dne 24.6.2015, č.j. JMK 80954/2015,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou adresovanou zdejšímu soudu domáhá zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru správního, ze dne 24.6.2015,

č.j. JMK 80954/2015, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Brna, Živnostenského úřadu města Brna, ze dne 31.3.2015, č.j. MMB/0120256/2015. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení i výše uvedeného prvostupňového rozhodnutí.

I. Podstata věci

Dne 11.4.2014 zahájil Živnostenský úřad města Brna (dále jen „prvostupňový orgán“) u žalobce kontrolu předložením pověření ke kontrole povinné osobě (zaměstnanci žalobce) v souladu s § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), (dále jen „kontrolní řád“), a to v místě provozovny žalobce na adrese Bidláky 837/20, Brno. Předmětem kontroly bylo plnění povinností stanovených zákonem č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), (dále jen „živnostenský zákon“), ustanoveními zvláštních právních předpisů vztahujících se na živnostenské podnikání, poskytování služeb podle § 69a živnostenského zákona a podmínek provozování živnosti uložených v rozhodnutí o udělení koncese dle § 60a odst. 1 živnostenského zákona.

V rámci kontroly na místě si prvostupňový orgán vyžádal od žalobce k nahlédnutí faktury za prodej zboží na základě § 31 odst. 3 živnostenského zákona. Z předložených dokumentů vyplynulo, že žalobce kromě prodeje podlahového materiálu fakturuje rovněž i montáž podlah, ačkoliv nemá k této činnosti živnostenské oprávnění. S ohledem na vyjádření jednatele žalobce, že v místě provozovny nejsou k dispozici všechny dokumenty požadované prvostupňovým orgánem, vyzval prvostupňový orgán žalobce přípisem ze dne 21.5.2014 nazvaným „Oznámení o pokračování kontroly“ k poskytnutí součinnosti a k předložení konkrétně uvedených dokumentů na dodatečném kontrolním šetření. Požadoval zejména „1) Nájemní smlouvy na vzorkovnu Střešovická 28, Praha; 2) Podnikatel předloží všechny objednávky, smlouvy a faktury za rok 2013 a 2014, ve kterých je montáž podlah; 3) Podnikatel předloží sjetinu nebo doklad o přepravě, ve které bude vyúčtována od subdodavatele doprava z faktury č. FVB 14/05279 ze dne 4.4.2014, č. FVB 140105 ze dne 8.4.2014, č. FVB 140092 ze dne 2.4.2014. Současně doloží jmenované faktury“.

Dne 10.7.2014 proběhlo v sídle prvostupňového orgánu kontrolní šetření, jehož se za žalobce zúčastnil jeho zmocněnec Mgr. Jiří Hladík, advokát (dále jen „zástupce žalobce“). Zástupce žalobce během jednání opakovaně zpochybnil řádné zahájení kontroly, jakož i oprávnění prvostupňového orgánu požadovat předmětné dokumenty, které navíc nedoložil. Na závěr předmětného kontrolního šetření odmítl zástupce žalobce podepsat protokol o jeho průběhu s odůvodněním, že jsou v něm uvedeny jiné skutečnosti, než které byly v rámci tohoto kontrolního šetření řečeny.

Dne 7.8.2014 vydal prvostupňový orgán příkaz č.j. MMB/0313419/2014, kterým uložil žalobci v souladu s § 16 odst. 2 kontrolního řádu pokutu ve výši

10 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu, kterého se žalobce dopustil tím, že jako kontrolovaná osoba v rozporu s § 10 odst. 2 kontrolního řádu nevytvořil podmínky pro výkon kontroly, neumožnil kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a neposkytl k tomu potřebnou součinnost. Vzhledem ke skutečnosti, že proti tomuto příkazu podal žalobce včas odpor, bylo ve věci zahájeno řízení o správním deliktu. Dne 20.10.2014 pak prvostupňový orgán vydal rozhodnutí č.j. MMB/0409128/2014, v němž rozhodl shodně jako v právě popsáném příkazu (uložil žalobci pokutu 10 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. a/ kontrolního řádu, kterého se žalobce dopustil tím, že jako kontrolovaná osoba v rozporu s § 10 odst. 2 kontrolního řádu nevytvořil podmínky pro výkon kontroly, neumožnil kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a neposkytl k tomu potřebnou součinnost, neboť dne 10.7.2014 během kontrolního šetření nepředložil konkrétní dokumenty požadované v oznámení o pokračování kontroly ze dne 21.5.2014).

Proti tomu podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 12.12.2014, č.j. JMK 132851/2014, zamítl podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). O podané žalobě proti tomuto rozhodnutí rozhodl zdejší soud rozsudkem ze dne 10.6.2016, č.j. 62 A 29/2015 – 53, tak, že žalobu zamítl.

Prvostupňový orgán znovu vyzval žalobce k poskytnutí součinnosti, a to přípisem ze dne 9.1.2015, č.j. MMB/0010752/2015, nazvaným „Oznámení o pokračování kontroly“, v němž opětovně specifikoval požadované dokumenty a stanovil nový termín kontrolního šetření v sídle prvostupňového orgánu na 4.2.2015. Tento přípis byl žalobci doručen dne 12.1.2015. Po telefonické domluvě se zástupcem žalobce byl konečný termín kontrolního šetření stanoven na den 13.2.2015.

Dne 13.2.2015 proběhlo v sídle prvostupňového orgánu kontrolní šetření. Zástupce žalobce na výzvu prvostupňového orgánu k předložení požadovaných dokumentů uvedl, že v přípisu ze dne 9.1.2015 absentuje výzva k předložení dokumentů. Zástupce žalobce požádal o okamžité vyhotovení protokolu z jednání s doslovným zachycením jím diktovaných skutečností. Pakliže prvostupňový orgán jeho žádosti nevyhoví, považuje zástupce žalobce ústní jednání za bezpředmětné a nechápe smysl vyžádání své osobní účasti. Dle jeho slov mohl prvostupňový orgán o předmětné dokumenty požádat písemně. Následně zástupce žalobce bez vyčkání vyhotovení protokolu z kontrolního šetření odešel.

Dne 24.2.2015 vydal prvostupňový orgán příkaz č.j. MMB/0069289/2015, kterým uložil žalobci v souladu s § 16 odst. 2 kontrolního řádu pokutu ve výši 20 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu, kterého se žalobce dopustil tím, že jako kontrolovaná osoba v rozporu s § 10 odst. 2 kontrolního řádu nevytvořil podmínky pro výkon kontroly, neumožnil kontrolujícímu

výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a neposkytl k tomu potřebnou součinnost. Vzhledem ke skutečnosti, že proti tomuto příkazu podal žalobce včas odpor, probíhalo ve věci řízení o správním deliktu. Dne 31.3.2015 pak prvostupňový orgán vydal rozhodnutí č.j. MMB/0120256/2015, v němž rozhodl shodně jako v právě popsaném příkazu (uložil žalobci pokutu 20 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. a/ kontrolního řádu, kterého se žalobce dopustil tím, že jako kontrolovaná osoba v rozporu s § 10 odst. 2 kontrolního řádu nevytvořil podmínky pro výkon kontroly, neumožnil kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a neposkytl k tomu potřebnou součinnost, neboť dne 13.2.2015 během kontrolního šetření nepředložil konkrétní dokumenty požadované v oznámení o pokračování kontroly ze dne 9.1.2015).

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 24.6.2015, č.j. JMK 80954/2015, zamítl podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

Proti tomuto postupu žalovaného brojí žalobce podanou žalobou.

II. Shrnutí argumentace žalobce

Žalobce je přesvědčen, že napadené rozhodnutí je založeno na nesprávném právním posouzení spočívajícím v nepřipadné aplikaci § 16 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu. Žalobce upozorňuje, že z oznámení o pokračování kontroly ze dne 9.1.2015 vyplývá, že prvostupňový orgán tímto úkonem realizoval výkon své pravomoci ve smyslu § 31 odst. 15 živnostenského zákona. Žalobce přitom dovozuje, že doložení listin prokazujících provozování živnosti měla předcházet žádost prvostupňového orgánu o sdělení, zda je živnost žalobcem provozována. Pro absenci této žádosti tak prvostupňový orgán nebyl oprávněn od žalobce požadovat poskytnutí součinnosti doložením listin.

Nepřípadnost aplikace § 16 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu spatřuje žalobce rovněž v existenci § 62 odst. 1 písm. s) živnostenského zákona coby *lex specialis*, který na zjištěný skutkový stav dopadá. Žalobce má tak za to, že žalovaný postihl žalobce dle obecné normy (kontrolního řádu), ačkoliv měl správně užít zvláštní právní úpravu zakotvenou v živnostenském zákoně. Žalobce dále uvádí, že k neposkytnutí součinnosti z jeho strany nemohlo dojít ani z hlediska skutkového, neboť prvostupňový orgán již dne 11.4.2014 kontrolu účetních dokladů a obchodních listin provedl.

Závěrem žalobce namítá, že protokol o průběhu kontrolního šetření ze dne 13.2.2015 byl žalobci doručen až dne 27.2.2015 společně s příkazem, tedy až po zahájení správního řízení. Před zahájením správního řízení tak žalobce nemohl proti předmětnému protokolu objektivně nic namítat, jelikož se nemohl seznámit s jeho obsahem.

Žalobce na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejší soudem a z výše uvedených důvodů se domáhá zrušení jak napadeného rozhodnutí, tak jemu předcházejícího rozhodnutí prvostupňového orgánu.

III. Shrnutí argumentace žalovaného

Ve svém vyjádření k podané žalobě žalovaný předně konstatuje, že tato žaloba věcně souvisí se žalobou ze dne 18.2.2015, kterou zdejší soud projednával pod sp.zn. 62 A 29/2015 (rozsudek ze dne 10.6.2016, č.j. 62 A 29/2015 – 53). Z důvodu transparentnosti a přehlednosti se dále vyjadřuje k dané věci v časovém sledu, přičemž v podrobnostech odkazuje na text napadeného rozhodnutí, v němž se podle jeho názoru důsledně vypořádal se všemi námitkami uvedenými žalobcem v odvolání proti rozhodnutí prvostupňového orgánu. Žalovaný uvádí, že se žalobou nesouhlasí a veškeré námitky považuje za bezpředmětné.

S ohledem na výše uvedené žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před zdejší soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Rozsah přezkumu soudu byl ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalovaného podle § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. zásadně vymezen uplatněnými žalobními body.

Žaloba není důvodná.

V posuzované věci je stěžejní zodpovězení otázky, zda došlo ze strany správních orgánů ke správné aplikaci § 16 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu, která vedla k uložení pokuty za neposkytnutí součinnosti žalobcem (resp. jeho zástupcem) při kontrole.

Podle § 16 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu se právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že jako kontrolovaná osoba nesplní některou z povinností podle § 10 odst. 2 tohoto zákona.

Podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu je kontrolovaná osoba povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost a podat ve lhůtě určené kontrolujícím písemnou zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků zjištěných kontrolou, pokud o to kontrolující požádá.

Z uvedeného ustanovení je patrné, že povinnosti kontrolované osoby jsou zákonodárcem záměrně rozděleny do několika kategorií. Pod pojmem vytvoření podmínek pro výkon kontroly si lze představit zejména poskytnutí elementárních časových a prostorových podmínek tak, aby kontrola mohla proběhnout. Podstatou povinnosti umožnit výkon kontrolních oprávnění kontrolujícího je určitým způsobem strpět kontrolní činnost oprávněného orgánu, respektive takové činnosti nebránit. Poskytnutí součinnosti k umožnění výkonu kontrolních oprávnění kontrolujících v sobě zahrnuje rovněž aktivní jednání ze strany kontrolované osoby. Například v případě vyžádání dokumentů týkajících se předmětu kontroly kontrolujícím orgánem je kontrolovaná osoba nejen povinna vydání těchto materiálů nebránit (tedy jej umožnit), nýbrž je povinna tyto dokumenty rovněž vyhledat a následně předat (poskytnout součinnost k jejich vydání).

Ze správního spisu plyne, že žalobce byl prvostupňovým orgánem vyrozuměn o pokračování kontroly, a to přípisem nazvaným „Oznámení o pokračování kontroly“ ze dne 9.1.2015, č.j. MMB/0010752/2015, který mu byl doručen 12.1.2015. V tomto přípisu byl vyzván k předložení konkrétních dokumentů zachycujících jeho podnikatelskou činnost ve stanoveném termínu. Požadované dokumenty prvostupňový orgán specifikoval jako *„zejména všechny účetní doklady a obchodní listiny (objednávky, smlouvy, faktury, vydané i přijaté, v číselné řadě, včetně sjetin nebo dokladů o přepravě) za rok 2013 a 2014 (§ 31 odst. 15 živnostenského zákona)“*.

Nelze odhlédnout od skutečnosti, že cílem dotčeného kontrolního šetření bylo zjištění podkladů nutných k ukončení živnostenské kontroly dle § 60a živnostenského zákona, která byla se žalobcem zahájena již dne 11.4.2014. Dle tohoto ustanovení živnostenskou kontrolu provádějí v rámci své působnosti živnostenské úřady, které sledují, zda a jak jsou plněny povinnosti stanovené živnostenským zákonem, ustanoveními zvláštních právních předpisů vztahujícími se k živnostenskému podnikání, poskytování služeb podle § 69a živnostenského zákona a k podmínkám provozování živnosti uloženým v rozhodnutí o udělení koncese.

Dle § 31 odst. 15 živnostenského zákona je podnikatel povinen na žádost živnostenského úřadu sdělit, zda živnost provozuje, a doložit doklady prokazující provozování živnosti.

Zákon nestanoví konkrétní formu žádosti živnostenského úřadu o sdělení provozování živnosti. V posuzovaném případě je nadto nepochybné, že právě nejasnosti ohledně živnostenských oprávnění žalobce, resp. jím provozovaných živností, byly (a jsou) předmětem dosud neukončené kontroly, přičemž prvostupňový orgán opakovaně v rámci kontroly žalobce s jejím předmětem seznamoval. Argument žalobce, že prvostupňový orgán nebyl oprávněn požadovat doložení listin, neboť chyběla předchozí žádost o sdělení, zda je daná konkrétní živnost provozována, tak v posuzovaném případě neobstojí. Ze strany prvostupňového orgánu se tak nejedná

o nezákonnou výzvu, jak dovozuje žalobce, nýbrž o úkon v rámci živnostenské kontroly, který je plně v souladu s příslušnými ustanoveními živnostenského zákona.

Pokud jde o samotný průběh kontrolního šetření, prvostupňový orgán v posuzovaném případě využil svého práva zakotveného v § 18 odst. 1 správního řádu, větě druhé, a kromě protokolu z kontrolního šetření pořídil o jednání ze dne 13.2.2015 rovněž zvukový záznam. Zvukový záznam zcela srozumitelně zachycuje celý průběh jednání a stal se tak rovněž podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí.

Smyslem a účelem zákonem aprobované možnosti správního orgánu pořizovat vedle písemného záznamu z ústního jednání (protokolu) zároveň záznam zvukový je co možná nejpresnější zdokumentování procesu ústního jednání tak, aby nemohlo dojít k následným rozporům ohledně průběhu projednávání věci. Zvukový záznam se tak stává naprosto jednoznačným a prokazatelným vodítkem k objasnění případných sporů ohledně obsahu skutečností řešených při ústním jednání. Výše uvedené plně dopadá i na nyní posuzovaný případ.

Z přiloženého zvukového záznamu pořízeného na kontrolním šetření jednoznačně plyne, že zástupce žalobce od začátku kontrolního šetření požadoval přesné a doslovné zaprotokolování jeho stanoviska, přičemž v případě, že mu prvostupňový orgán nevyhoví, odmítl při kontrolním šetření dále spolupracovat. Následně zástupce žalobce z kontrolního šetření bez vyčkání vyhotovení protokolu odešel a požadované dokumenty nedoložil. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že zaměstnankyně prvostupňového orgánu, která byla pověřena vedením předmětného kontrolního šetření, neodepřela zaznamenání průběhu dotčeného úkonu, nýbrž odmítla přistoupit na zástupcem žalobce vyžadované doslovné diktování jeho slov do protokolu.

Náležitosti protokolu o ústním jednání stanoví § 18 odst. 2 správního řádu. Dle tohoto ustanovení protokol obsahuje zejména místo, čas a označení úkonů, které jsou předmětem zápisu, údaje umožňující identifikaci přítomných osob, vylíčení průběhu předmětných úkonů, označení správního orgánu a jméno, příjmení a funkci nebo služební číslo oprávněné úřední osoby, která úkony provedla. Údaji umožňujícími identifikaci fyzické osoby se rozumějí jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jiný údaj podle zvláštního zákona.

Z dikce uvedeného ustanovení je patrné, že nelze předpokládat úplný a doslovný přepis každého slova, které v rámci ústního jednání zazní, nýbrž postačí vylíčení průběhu úkonu, přičemž nepochybně platí, že toto vylíčení musí co nejprecizněji dokumentovat reálný průběh úkonu. Ostatně k eliminaci možnosti vzniku rozporu ohledně průběhu jednání slouží právě pořízení zvukového záznamu, jak bylo popsáno výše. Jednání zástupce žalobce, jenž požadované listiny nepředložil, a namísto toho vyžadoval doslovný přepis formulace svých slov, kterým podmínil svoji účast na dalším pokračování kontrolního šetření, je dle názoru zdejšího soudu vedeno

záměrem zdržovat, prodlužovat či mást průběh samotné kontroly. Tímto účelově obstrukčním jednáním žalobce vědomě porušil svoji povinnost poskytnout kontrolnímu orgánu součinnost, za což mu v souladu s příslušnými ustanoveními kontrolního řádu lze uložit pokutu v souladu s § 16 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu.

Jako nedůvodnou vyhodnotil zdejší soud rovněž námitku žalobce, že prvostupňový orgán pochybil, jestliže žalobce postihl dle obecné normy (kontrolního řádu), namísto normy speciální (živnostenského zákona). Platí, že kontrolní řád je obecným procesním předpisem pro oblast kontroly ve veřejné správě, tzn. předpisem upravujícím zejména podrobný procesní postup při výkonu kontroly. Kontrolní řád se uplatní všude tam, kde není jeho aplikace vyloučena zvláštním právním předpisem. Jde-li o hmotněprávní úpravu konkrétní věci (včetně konkrétního vymezení kontrolního orgánu a kontrolované osoby), tak ta je vymezena speciálními zákony v dílčích oblastech veřejné správy, v posuzovaném případě živnostenským zákonem. Až v návaznosti na učiněná zjištění na základě provedené kontroly se následná realizace případných nápravných opatření odehrává v režimu správního řízení (mimo procesní rámec kontrolního řádu) s použitím hmotněprávních norem, tedy v daném případě živnostenského zákona.

V posuzované věci stále nebyla ukončena živnostenská kontrola (z důvodu nespolupráce ze strany žalobce spočívající v opakovaném nedoložení dokumentů a informací nezbytných k ukončení kontroly na výzvu prvostupňového orgánu). Zdejší soud tak dospěl k závěru, že prvostupňový orgán správně aplikoval dotčené ustanovení kontrolního řádu, neboť žalobce prostřednictvím svého zástupce opakovaně porušil svoji povinnost jakožto kontrolované osoby umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění a poskytovat k tomu potřebnou součinnost.

Jde-li o námitku žalobce, že ani z hlediska skutkového hodnocení nemohlo dojít k neposkytnutí součinnosti, neboť požadované dokumenty již byly prvostupňovému orgánu předloženy dne 11.4.2014, ani s tou se zdejší soud neztotožnil. Z protokolu o průběhu kontroly ze dne 11.4.2014 vyplývá, že dokumenty, které byly ze strany žalobce ke kontrole předloženy tohoto dne, byly vybrány na základě námátkové kontroly, přičemž se nejednalo o kompletní soubor dokumentů nezbytný k úplnému zjištění skutkového stavu ve věci živnostenské kontroly. Ostatně tato skutečnost byla rovněž důvodem pro vyžádání jejich následného doplnění, resp. vyžádání kompletní dokumentace vztahující se k podnikatelské činnosti žalobce v rozhodném období v rámci dalších kontrolních šetření. Navíc se jednalo jen o faktury za rok 2014, zatímco výzvou ze dne 9.1.2015 byl žalobce vyzýván k předložení všech účetních dokladů a obchodních listin (objednávek, smluv, faktur, včetně sjetin nebo dokladů o přepravě) nejen za rok 2014, nýbrž i za rok 2013. Právě s odkazem na zákonnou povinnost prvostupňového orgánu zjistit řádně a úplně skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, lze považovat postup prvostupňového orgánu za souladný se zákonem.

Konečně se zdejší soud zabýval námitkou žalobce, že mu protokol o průběhu kontrolního šetření ze dne 13.2.2015 byl doručen současně s příkazem dne 27.2.2015, tedy současně s prvním úkonem v řízení o pokutě. Žalobce namítá, že s obsahem protokolu nebyl v průběhu „kontrolního řízení“ vůbec seznámen.

Předně je třeba konstatovat, že zdejší soud nepovažoval za potřebné dokazovat doručenkami z datové schránky zástupce žalobce ze dne 27.2.2015, jak žalobce původně v žalobě požadoval (byť u jednání již na tom netrval), neboť ze správního spisu plyne, že tento protokol byl skutečně žalobci doručen prostřednictvím jeho zástupce dne 27.2.2015.

Ze zvukového záznamu o šetření dne 13.2.2015 je jednoznačně patrný obstrukční postoj zástupce žalobce v rámci kontrolního šetření. Zástupce žalobce neakceptoval argumentaci prvostupňového orgánu a bez vyčkání vyhotovení protokolu (tedy i bez vyčkání možnosti se s protokolem seznámit a následně se k tomuto vyjádřit) z kontrolního šetření odešel. Zástupce žalobce se tak vlastním jednáním připravil o možnost se s protokolem seznámit, podat proti němu námitky a následně požadovat jejich vyřízení. Popsaný postup zástupce žalobce přitom nelze klást k tíži prvostupňového orgánu. Naopak byl to žalobce, resp. jeho zástupce, kdo opustil místní šetření, aniž by vyčkal vyhotovení protokolu.

Předmětný protokol přitom není jediným podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí o uložení pokuty a skutečnost, že se žalobce s tímto protokolem seznámil až dne 27.2.2015, tak nemá na zákonnost vydaného rozhodnutí žádný vliv. Podstatným v daném případě bylo, že žalobce byl vyzván písemností ze dne 9.1.2015 k předložení určitých listin. Této výzvě žalobce nevyhověl na jednání dne 13.2.2015 ani později. Podklad pro vydání tohoto rozhodnutí pak tvoří celý správní spis (zejména pak výzva ze dne 9.1.2015 a zvukový záznam z kontrolního šetření ze dne 13.2.2015). Prvostupňový orgán tedy opatřil dostatečné podklady a byly řádně splněny zákonné podmínky pro uložení pokuty za správní delikt. Ani tuto námitku tak zdejší soud nevyhodnotil jako důvodnou. Vzhledem k tomu bylo zcela namístě uložit žalobci pokutu za správní delikt.

V. Závěr

Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným. Nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou další vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Vzhledem k tomu soud žalobu je nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

VI. Náklady řízení

Soud rozhodl o nákladech řízení účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení,

to by náleželo procesně úspěšnému – žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 23.2.2017

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu